

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

26. De causis Cacosystatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

ἄποστατον
plura ge-
nera re-
centet
Hermo-
genes.
παρὶ τῶν
σάδων.

est, aut ἐλλείπουσα, aut ἰσάζουσα, aut μο-
νομερής, aut ἀπορο-

Ellipusa, quum aliquid deest ex circum-
stantijs, quod faciat quaestionem: vt si aliquis
abdicator, nec abdicacionis vlla sit causa. Ea-
dem dicitur, κατ' ἐλλείπεις, & κατ' ἰσοπέδιον, &
κατὰ πείρασιν.

Isazusa, quum eadem ex vtraque parte di-
cuntur, & nihil proprium est partis alterius,
vt, Duo adolescentes vicini speciosas vxores
habebant, accusante adulterij: Quicquid e-
nim altera pars dixerit, idem & altera dictura
est. Eandem ἰσομερῆ, & κατ' ἰσότηλα, &
παριστότητι nominant.

Monomeres, quum ex prima parte tantum
constat, nec quicquam ex secunda afferri po-
test. Hac eadem ἑτερομερής, & καθ' ἑτερο-
μερίαν.

Aporos, quum iudex non inuenit quam
sententiam dicat: vt, tres similiter agebant, duo
soli reuersi sunt: accusant se inuicem cæ-
dis: Hic enim iudex non inuenit, quid se-
quatur, cum vterque ab altero dicat occisum,
& nihil vtrobiq; ad probationem afferri pos-
sit, deficiente circumstantia.

Ἀσύστατον
sive
causarum
sive statu
& funda-
mento alia
species.

Sunt & alie species, quas apud varios arti-
um scriptores inuenimus, vt, ἀνεστρέψουσα,
ἀχρονος, ἀδύνατος, ἀπίδαιος, ἀπρεπής,
ἀνεστρέψουσα, παρ' ἰσορίαν, ἀλογος.

Antistrepausa, quum actionem suam con-
uertunt litigantes. Talis fuit causa Protagoræ,
& Euatli, de qua dixi lib. 6. c. 28.

Achromos, quum color facti non inueni-
tur: vt, Decem milites belli tempore pollices
sibi amputauerunt, rei sunt læsæ Reip.

Adynatos, quum id in themate ponitur,
quod sit contra rerum naturæ fidem: vt si in-
fans accusetur adulterij.

Apithanos: cum id inuenimus in themate,
quod minus verisimile est: vt quum oculos
cæci recuperasse dicuntur. Quæ materiæ (in-
quit) solent recipi, quoniam, quamuis minus
verisimile sit, oculos recuperasse cæcum, ta-
men possumus credere à diuina maiestate:
alicui aliquando hoc esse
concedum.

De causis cacofistatis.

C A P V T XXVI.

Cacofistata sunt, quæ leui, & ruinoso
fundamento inniuntur, vt sunt ἀσπί-
πής, ἀνεσχίμωτο παρ' ἰσορίαν, ἀλογος.

Aspites, quum aliquid personæ incongru-
ens inuenitur, vt, vir fortis præmium accipiat.
Quando fortiter fecit, petit præmij nomine
nuptias filię suæ.

Anæschyntos, quum prima pars impudens
inuenitur, vt, luxuriosus pater abdicat filium
frugi.

Parhistoria, quando in controuersia inueni-
mus, quod sit contra historię fidem.

Alogos sine ratione componitur: quamuis
omnia asystata ἀλόγως dici possunt, siqui-
dem, nusquam in his ratio reperiri potest.

De ductu.

C A P V T XXVII.

Quum cognouerimus materiem confi-
tere, ductum quærimus, hoc est, mo-
dum, quo tota causa agenda sit.

Ductus sunt quinque, simplex, subtilis, fi-
guratus, obliquus, mixtus: simplex, quum
simpliciter id agimus, ita, vt in themate posi-
tum est. Subtilis, quum aliud est in themate,
aliud in agentis voluntate.

Figuratus, quum palam dicere pudor im-
pedit.

Obliquus, quum periculum prohibet aper-
te agere.

Mixtus, qui est ex varijs compositus.

Simplex ductus, vt, Inuentus est quidam
iuxta cadauer, recens hominis occisi, sit reus
cædis: causatiuum, litis est, quod sit inuen-
tus, quod est præteriti temporis, & ideo ve-
rum est consilium, ac per hoc simplex est du-
ctus.

Subtilis, Amicos non habet, abdicatur: Sub-
tilis inquam est ductus: quoniam aliud est in
themate, aliud in agentis voluntate: nam
quantum est in themate, abdicat filium, non
tamen verè abdicat, sed titulo abdicacionis
frader, vt amicos habeat.

Figur.